26/04/2019

Το Κάψιμο του Βαραββά στη Νέα Κίο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αργολίδος

Κάθε χρόνο, τη Μεγάλη Παρασκευή αναβιώνει στη Νέα Κίο της Αργολίδας ένα παμπάλαιο έθιμο, Μεγάλη Παρασκευή 26 Απριλίου 2019. Πρόκειται για το έθιμο της καύσης του Βαραββά που έρχεται από την Κίο της Μικράς Ασίας και συγκεντρώνει πλήθος κόσμου ,εντός και εκτός Αργολίδας, αφού είναι μοναδικό στο είδος του. Ο Βαραββάς, ένα μεγάλο ομοίωμα ανθρώπου, που ετοιμάζεται με ιδιαίτερη επιμέλεια από κατοίκους της περιοχής το πρωί της Μεγάλης Παρασκευής, είναι στημένος σε ικρίωμα ύψους 8 περίπου μέτρων και το βράδυ παραδίνεται στην πυρά, κατά την ώρα της Περιφοράς του Επιταφίου, ενώ τα πολύχρωμα βεγγαλικά πλημμυρίζουν τη νύχτα με ήχο και φως εντυπωσιάζοντας μικρούς και μεγάλους και δίνοντας μια άλλη νότα στο πένθιμο ύφος της ημέρας…

Όπως διαβάζουμε στο αξιόλογο έργο του Ευρυσθένη Λασκαρίδη «ΚΙΑΝΑ», «στην Κίο της Μικράς Ασίας η συνήθεια της καύσης του Βαραββά επικρατούσε από «παλαιοτάτην εποχήν». Μάλιστα η προετοιμασία για την επιβλητικότερη εμφάνιση

και το μεγαλειώδες κάψιμο του Βαραββά, άρχιζε από την Κυριακή των Βαΐων, όταν οι νέοι της Κίου συγκεντρώνονταν στα προαύλια των εκκλησιών κατά ενορίες και εκεί (υπό την καθοδήγηση των αυτοχειροτονήτων αρχηγών) έπαιρνε ο καθένας τις σχετικές οδηγίες για την κατασκευή του Βαραββά.

Τα ξερά χόρτα (ρούμια), που χρησιμοποιούσαν, τα μετέφεραν από τα βουνά με γαϊδούρια, ενώ ο πάσσαλος έπρεπε «να εξευρεθεί δια κλοπής είτε από ημικατεστραμμένας οικίας, είτε από κανένα νταλιάνι (κατασκευή μέσα στη θάλασσα για αλιεία)...».

Σε κάθε ενορία η κατασκευή του Βαραββά (ο οποίος έφτανε τα 6-10 μέτρα) άρχιζε την Μεγάλη Πέμπτη. «Και όταν η εργασία της ετοιμασίας ετελείωνεν και απεσύρετο ο κόσμος, ο αρχηγός της ενορίας διόριζε σκοπούς από τους ισχυρότερους και θαρραλεωτέρους νέους προς φύλαξιν του, διότι υπήρχε κίνδυνος, παιδιά άλλης ενορίας, να του βάλουν φωτιά προτού έλθει η κατάλληλος ώρα.

Και όταν η περιφορά του Επιταφίου διήρχετο από το μέρος όπου ήτο ντυμένος ο Βαραββάς, κατόπιν διαταγής του αρχηγού, χιλιάδες αναμμένα κεριά τον επλησίαζαν και τον έδιδον φωτιά. Αι φλόγες, λόγω του μεγέθους του, ανήρχοντο εις μέγα ύψος και αι σπίθες αυτού προκαλούσαν θέαμα φαντασμαγορικόν...».